

O ZUZANCE TANEČNICE

Z šenkýřky Zuzany na Tuřanech
Tajil se pokaždý mládencům dech
Nebylo dívky tu překrásnější
Ve Slaném a ani v obci zdejší

O pěkné mládence neměla nouze
Nestačil žádný však prazvláštní touze
O každé sobotě při muzice
Protančit v kole svoje střevíce

Rf.1

Každý s ní do kola nadšeně šel
Však nikdo tančit s ní nevydržel
„Nebudu s tebou už tančit více“
smála se Zuzanka, tanečnice

Až jednou stala se podivná věc
Na zábavu přišel mladý myslivec
Takový, o němž se každé jen sní
Mysleli, že je nový nadlesní

K Zuzance přišel a vyzval ji k tanci
Žádnému dalšímu nedal už šanci
Při hudbě měli se na parketu
K sobě pak tihle dva čile k světu

Rf.2

I on s ní do kola nadšeně šel
A ne že tančit s ní nevydržel
„S tebou chci tančit a ještě více“
smála se Zuzanka, tanečnice

Muzika dohrála a oni ven
Vytančili spolu a lidé jen
Slyšeli ve tmě pak oba smát se
Zmizeli někde na Tumulce

Až tam se u cesty zastavili
Unavení z tance oba byli
Když pustil ji jako převozník vesla
Zuzanka mrtvá pak na zem klesla

Rf.3

A jak s ní do kola nadšeně šel
Málem s ní tančit on nevydržel
„Nebudeš tančit už nikdy více,
vyhasla, děvenko, tvoje svíce“
Oči jí zatlačil, krev smázl ze rtu
Propadla chudinka peklu a čertu

Znaveného jeho když přešla zlost
Měl toho rohatej přeci jen dost
Přepadla běžná ho potřeba lidská
Do důlku u cesty už voda tryská

Když lidé našli ji, byla nebožtík
A vedle u cesty malý rybník
Ten tam je do dneška a není žert
Že vznikl, když se tam vymočil čert

Ten vznikl, když se tam vymočil čert

